

A titokzatos feltámadás

A kereszténység titokzatos misztériumához tartozik a feltámadás. Csak szellemben lehet erről bárkinek is kijelentést venni és megértést kapni.

Először azt kell világosan látnunk, hogy az ember valódi énje szellem („belső ember”), fizikai testben él, és van egy lelkivilága, a gondolatai, érzelmei, akarata, vagyis egy szóval a lelke. Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert (**1Móz. 1.26**), szellemi lényvé, akinek van gondolkodási, döntési képessége (lelke), majd belelehelte egy föld porából készült testbe (**1Móz. 2.6**), ami fölébredve (eszméltre térve) élő lélekké vált. (Vagyis fizikai testben élő, gondolkodásra képes élő lényvé.)

Ha tanulmányozzuk Isten Igéjét, akkor még árnyaltabban láthatjuk emberi felépítésünket. A **Róm. 8.5-7** Igék szerint van a testnek is és a szellemnek is gondolata, és amikor a test elalszik, leállnak a gondolatai (elalszik a lelke), de a szellem mindig ébren van, és továbbra is képes gondolkodni.

Visszatérve Mózes 1. könyvére, láthatjuk, hogy a bűnbeeséssel elsőként az ember szelleme különült el a teremtő Istentől, az élet forrásától. Ezért a szelleme halottá vált (**1Móz. 2.17** és **3.9**). Az élet forrása (az élő víz, amiről Jézus beszélt a számáriai asszonynak a kútnál, hogy Ő adja az élő víznek a kútfejét, ami ismét örök életet ad a szellemébe, visszaállítva a forrást - **Ján. 4.14**) megszűnt áradni az ember testébe is, ezáltal a test is halandóvá vált (**1Móz. 5.5**). Ez a fizikai halál, amit Ádám óta (Énokh és Illés kivételével) minden ember

megtapasztal.

Láthatjuk, hogy az élet szellemi erejének hiánya okozza a test öregedését, megbetegedését, elhasználódását és végül a halálát.

Amikor Isten Szelleme, annak szellemi ereje valahol meg tudott nyilvánulni a világban, ott láthatóvá váltak a gyógyulások és a fizikai halálból való feltámadások. Ez felkent emberek életében (próféták, papok, királyok) volt lehetséges, mint pl. Illés és Elizeus esetében (**1Kir. 17.22**; **2Kir. 4.32-36**).

Jézus szintén a felkenetés erejében működött (**Ap.Csel. 10.38**), vagyis a helyreállítás erejével. Ezért tudta meggyógyítani a betegeket és feltámasztani a halottakat, helyreállítva a testük állapotát. A Jézus által feltámasztott emberek (pl. Jairus lánya vagy Lázár) a fizikai test helyreállítását kapták, ami újra alkalmassá tette azt arra, hogy visszatérjen bele a szellem, és fölébredjen benne a lélek. De ez a szellem állapotát - azt, hogy hiányzik belőle az élet forrása, az életet adó szellemi vízforrás - nem befolyásolta.

A szellemnek újjá kell születnie, meg kell elevenednie, élővé kell válnia, vissza kell kapnia az élet szellemi forrását, és ha ez megtörténik, akkor az a fizikai test helyreállítására, gyógyulására is hatással lesz. Ezt az újjászületést, a szellemünk megelevenítését kapjuk Jézustól, ha elfogadjuk Őt megváltónknak és megtesszük életünk urának.

Most pontosítsuk, mi is történik a fizikai halál bekövetkeztekor. Eltávozik a szellem a testből (**Jak. 2.26**), a test nyugvó állapotba kerül, ugyanígy a test gondolatai is leállnak, vagyis a test lelke elalszik, teljesen hasonlóan, mint amikor egy ember lefekszik aludni. Ezért a Biblia több helyen is elalvásnak nevezi a fizikai halált (**Ján. 11.11; 1Thessz. 4.13**). Ez azért fontos, mert így jobban megérthetjük a feltámadást is.

Az eredeti görögben két szó szerepel a feltámadással kapcsolatban. Az egyik az *egeiro*, aminek az alapjelentése a felébreszt/felébred, míg a másik szó az *anisztemi*, aminek alapjelentése a felállít, feláll, felkel (illetve főnévi formában az *anasztaszisz*, ami felállítást, felkelést jelent) - de a magyar Bibliában mindkét szót a feltámad/feltámadás szavakkal fordították.

Ha egy alvó embert nézünk, azt először felébresztjük (*egeiro*), utána pedig fel fog kelni (*anisztemi*). Tehát először a lélek, az elme magához tér, felébred, utána pedig az elme irányításával a test is felkel, feláll.

A halálból való feltámadást ugyanígy ábrázolja a Szentírás, vagyis először a lélek tér magához, felébred, utána pedig a test elkezd mozogni.

A **Márk 9.27**-ben ezt látjuk egy gyermek meggyógyításánál is. A **26. Ige** szerint a gyermek olyan lett, mint egy halott, sokan már halottnak is mondták, mire Jézus megfogta a kezét, fölemelé (*egeiro*), és utána az felkelt (*anisztemi*).

Viszont azt is látnunk kell, hogy ez a feltámasztás nem az örök életre szólt, hanem csak visszahozta a gyermeket a fizikai létbe. A feltámadás minden esetben a lélek felébredését és a test felkelését jelenti. Az igazi valókra, a szellemünkre nem a feltámadást, hanem az újjászületést és a megelevenedést szavakat használja a Biblia.

Ezt azért is fontos megértenünk, mert több különböző helyen említ a Szentírás - különböző fajta - feltámadást, és hogy melyik mikor lesz, és pontosan mi fog történni, azt csak ezeknek a kijelentett tudásával vagyunk képesek megérteni.

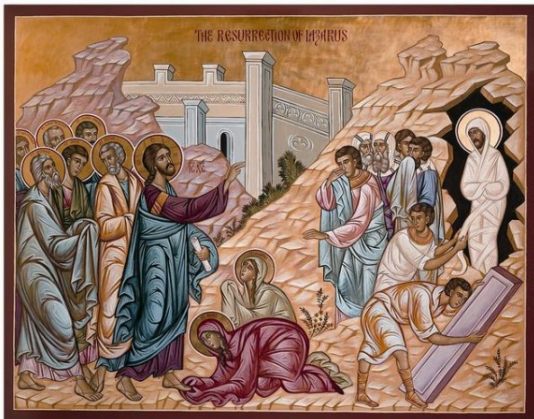
Ján.5.21: Mert amint az Atya feltámasztja (*egeiro*) a halottakat, és megeleveníti (*dzóopoieó*), úgy a Fiú is akiket akar megelevenít (*dzóopoieó*).

Itt már többet látunk a feltámadásnál (felébredésnél), mert megelevenítésről is szó van, vagyis az örök élet szellembe való beültetéséről, a szellem élő állapotának visszaállításáról. Tehát feltámadás és megelevenítés, mint két különböző fogalom.

A **24. Igében** Jézus folytatja: ...aki az én beszédemet hallja, és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem átalment a halálból az életre.

Itt azt mondja, hogy a szellemi halálból megy át a szellemi életbe (*dzoé*), ami egyben az örök élet is (*dzoé aionosz*). Ez a megelevenítés (*dzóopoieó*), ami nem azonos a testi-lelki feltámadással, de alapvető fontosságú abban, hogy majd milyen lesz a test feltámadása.

Ezt a megelevenítést a Krisztusban való újjászületéssel Krisztus Szellemének a szellemünkbe való befogadásával kapjuk (**Róm. 8.9**).

Nézzük meg, miként beszélt Jézus Mártával Lázár a feltámasztásánál.

Ján. 11.23-26: Monda néki Jézus: Feltámad (*anisztemi*, vagyis felkel)a te testvéred. Monda néki Márta: Tudom, hogy feltámad (*anisztemi*) a feltámadáskor (*anasztaszisz*) az utolsó napon. (Márta tudatában volt, hogy az utolsó napon a halottak felkelnek ítéletre.) Monda néki Jézus: Én vagyok a feltámadás (*anisztaszisz* - vagyis erre a felkeltésre van kenetem, szellemi erőm most is) és az élet (*dzoé*, ami a szellem megelevenítéséhez szükséges): aki hisz énbenem, ha meghal is

(testileg), él (*dzaó*, vagyis éltető erő van a szellemében); És aki csak él (*dzaó*) és hisz énbenem, soha meg nem hal (vagyis nem uralkodik rajta a halál, kikerült a bűn és halál szellemi törvénye alól). Hiszed-e ezt?

Itt Lázár fizikai testének feltámasztása kapcsán Mártának egy nagyobb dologról is, az örök életről és annak hit által történő megszerzéséről kezdett Jézus bizonytságot tenni.

Ezek alapján kezdhethetjük megérteni a két féle feltámadást is.

Egyrészt a szellemben halottak, másrészt a szellemben újjászületettek testi felébredését, feltámadását. A test feltámadásáig az újjászületett szelleműek a mennyben tartózkodnak Krisztussal, míg a szellemileg halottak (Isten életétől elkülönültek) a pokolban őriztetnek - természetesen a testük nélkül, a szellemükben (**Luk. 16.23**).

Az **1Kor. 15.34**. Igétől a megigazultak, vagyis a szellemükben már megelevenedettek testének feltámadásáról olvasunk. Azt írja Pál, hogy a romlandó test elvettetett a fizikai halálba, és amikor az felébred és felkel, akkor romolhatatlan, halhatatlan állapotban fog feltámadni.

42. Ige: Éppen így a halottak (Krisztusban meghaltak) feltámadása. Elvettetik (meghal) romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban.

Pontosan olyan szellemi, vagy más néven mennyei testet kapnak, mint amelyet Jézus is kapott az Ő halálból való feltámadásakor.

49. Ige: És amiképpen hordtuk a földinek (Ádám) ábrázatát, hordani fogjuk a mennyeknek (Krisztus) ábrázatát is.

Ráadásul ez az esemény akkor fog megtörténni, amikor még lesznek a földön élő újjászületett keresztények is, akik testükben még nem haltak meg, és ők halál nélkül fogják levetni a romlandó testet, és felöltözni a halhatatlant.

Ez egy nagyon fontos kijelentés, mert nekik nem is lesz így feltámadásuk, csak felöltözik az új mennyei testet, tehát semmilyen, a Bibliában említett egyéb feltámadásban nem fognak részt venni. Sőt, akik ekkor támadnak fel, és kapják meg az új testüket, ők sem vesznek részt más feltámadásban!

51-54. Ige: Ímé, titkot mondok néktek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk. Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltön magára. Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz Ige, mely meg van írva: Elnyeletett a halál a győzelemben.

A fizikai halál erejének már nem lesz lehetősége a továbbiakban uralkodni a megújult testben, mert a megelevenedett, újjászületett szellemben ott lesz Isten

élete, az élet vizének örök forrása, az örökké életet adó ereje, ami ki tud áradni a testbe, és folyamatos megújításban fogja tartani.

Az **1.Thessz. 4.13**-tól ugyanerről ír Pál apostol, kiegészítve azzal, hogy az új mennyei test felöltése után el is ragadtatunk a levegőbe, ott találkozunk Jézussal, és onnantól mindenkor együtt leszünk Ővele.

1 Thessz. 4.15-17: Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi akik élünk, akik megmaradunk az Úr eljöveteleig, semmiképpen sem előzzük meg azokat, akik elaludtak. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és először azok támadnak fel, akik meghaltak a Krisztusban; Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk velük együtt a felhőkben, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.

Viszont a **Jel. 20.11-15.** Igékben az utolsó feltámadásról olvashatunk, amikor az összes maradék szellemében halott ember is testbenlélekben felébred, felkel az utolsó ítéletre, és megjelenik a nagy fehér trón előtt. Ez egy testi feltámadás lesz, ebben mi, szellemükben újjászületett keresztények már nem veszünk részt.

A **Jel. 20.4-6**-ban olvashatunk még egy feltámadásról (halottak felkeléséről), amit az első feltámadásnak nevez a Biblia. Vajon ez érint-e bennünket?

Mint fentebb már említettük, nekünk abban a feltámadásban lesz részünk, amelyben a még fizikai testben élő keresztények is átváltoznak - reményünk szerint mi köztük leszünk -, tehát ezt igazából nem is feltámadásnak, hanem megújulásnak, vagy átfarmálódásnak kellene nevezni. Ezek után ránk már nem vonatkozik ez a másik feltámadás.

Akkor kik lesznek ezek az emberek?

Jel. 20.4: És láték királyiszékeket, és leülének azokra, és adaték nékik ítélettétel; és látám azoknak lelkeit, akiknek fejüket vették a Jézus bizonyágtételéért és az Isten Igéjéért, és akik

nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre; és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig.

A **Jel. 6.9**-ben olvashatunk az ötödik pecsét felnyitása utáni eseményekről, amikor azok lelkeit látja János elrejtve az oltár alatt, akik megölettek az Istennek Igéjéért és bizonyágtételéért (a nyomorúság, szorongattatás ideje alatt), és később a **Jel. 13.16-17**-ben, a hetedik trombitaszó megfújása után látjuk a fenevad bélyegéről szóló eseményeket. Akik itt szerepelnek, azok vesznek részt ebben a feltámadásban.

Ezek az események már mind a Dániel próféta könyvében megírt (**Dán. 9.24-27**), Izrael népére vonatkozó ítélet utolsó hét évéről szólnak, és nem az újjászületett keresztényekre vonatkoznak. Így tehát azoknak lesz részük a **Jel. 20.4-6**-ban említett feltámadásban, akiket a nagy nyomorúság idejében, vagyis a zsidó, illetve izraelita nép üldözése idejében megölnék.

Ennek időpontja az antikrisztus és a fenevad legyőzése, sátán ezer évre való megkötözése után és az ezer éves királyság kezdete előtt lesz.

Mi viszont már ezen események előtt felöltözzük a romolhatatlan testünket, és elragadtatunk Jézushoz, tehát ez a feltámadás már nem érint bennünket.

St.George